

Psalm 65: *Te decet hymnus.*

(Voor de koorleider, een musiceerstuk:
v. David, een zang.)

*Die doet bedaren het gedruis van
zeeën,
het gedruis van hun golven,
van naties het rumoer!*

ik nam op het strand een golf van de branding
onder mijn arm om zijn schoonheid
thuis te beminnen

de holte onder de boog daar-
over het schuim als
wervelende sterren de lichte
donder van vallende bomen
het dreigend komen
het speelse wijken

ik zou hem voeden met water en zout
temmen met ronde gebaren
hem bulderend dwingen te fluisteren

maar thuis losgelaten woedde mijn branding
achteloos lachend mijn huis tot gruis

toen, tussen het puin, greep ik hem vast
droeg hem terug naar het strand
en riep:

doe
wat je altijd doet en doe
als je vrienden, loop jij dan maar
dood op het zand
dat is je lot vriend
ik ben niet je God, vriend

en met mij is
niets aan de hand